

maatte hun sørge for sig selv, idet hun rejste til København og tog Plads ved Husgærning. Hun beskæftigede sig hermed, indtil hun som 20-aarig ved Støtte fra forskellig Side blev sat i Stand til at gennemgaa et Kursus paa Københavns Handelsakademi. Den afsluttende Examen herfra bestod Fr. Teilmann-Ibsen med Udmærkelse.

I de følgende Aar førte hun en anstrengende Kamp for at klare sig selv, idet hun havde forskellige Ansættelser, som dog ikke tilfredsstillede hende. Disse Aar blev imidlertid af stor Betydning for hendes Udvikling. Hendes Helbred og Karakter blev styrket, hendes Selvstændighed og Selvtillid udvikledes, kort sagt hun erhvervede sig de fornødne »Ben i Næsen«.

I 1906 fik Fr. Teilmann-Ibsen Ansættelse i Holbæk som Bogholder hos Tørmester V. Asmussen. Fra denne Plads, som hun nu forlader efter 4½ Aars Forløb har hun en anbefaling, der vidner om en saa omfattende Dygtighed, at man kan gaa ud fra, at hun vil være i Stand til fuldt tilfredsstillende at udføre ethvert Arbejde, som hun selv mener at kunne paa tage sig. Hendes klare og hurtige Opfattelse, hendes store Energi og Pligttroskab i Forbindelse med et ualmindelig godt Helbred er Borgen herfor.

Naar Fr. Teilmann-Ibsen selv fremhæver, at hun har udpræget kirkelige Interesser og udtaler: »at ikke mindst de kristne Kvinder bør være med til at raade Bod paa megen Uretfærdighed og ikke være bange for at stille sig i Brechen for en god Sag, men ellers at Kvinders Arbejde virker sundest og bedst, naar det øves i Stilhed og uden at Kvindeligheden tilside sættes«, saa tør vi sikkert tro, at hun har et varmt Hjærte for de svage og lidende og vil vide at komme dem i Møde med Forstaaelse.

Det vil være betydningsfuldt saavel for Samfundet som for Kvindesagen, om det lykkes Fr. Teilmann-Ibsen at bevise D. K.'s Klarsyn ved at ønske og at arbejde for at faa Kvinder ansat i Politiets Tjeneste. Vi har god Grund til at antage, at Fr. Teilmann-Ibsen er den rette Kvinde paa den rette Plads.

Ung Pige i Huset.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

Naa da, det var en ordentlig Salve, Thit Jensen skød af til os arme Husmødre. Jeg hører nu ellers ikke til dem, der vil rive Hovedet af hende, da jeg nok vil indrømme, at der kunde være bedre Forhold mellem Husmoderen og hendes Medhjælpere i mange Tilfælde, men jeg tror, det hører til Undtagelserne, at det er saa slemt, som T. J. skriver i dette Blads Nr. 7. Naar man vil gavne en Sag, gaar det ikke an at stille den paa Spidserne, saa skader man kun der, hvor man vilde gavne, for jeg tænker mig, naar T. J. belyser de unge Pigers Stilling indenfor Hjemmene, saa er det for om muligt at kunne forbedre den lidt. Jeg gaar nu ellers ud fra, at hvor der er en Sag, som er i Uorden, da ligger Fejlen mere end paa et Sted, og det gør den i dette Tilfælde ogsaa.

Jeg har ligesom T. J. lidt Erfaring paa de Omraader, og da hun har taget Sagen frem, kunde jeg ogsaa have Lyst til at sige min Mening derom. Jeg har tjent i fjorten Aar saavel Bonde som Borger, ganske vist som almindelig Tjenestepige, men jeg tror ikke Forholdene er bedre, eller Arbejdet mindre for Tjenestepigen end for den unge Pige. Og dog har jeg i de forskellige Pladser ikke været saadan stillet, at jeg behøvede at løbe fra dem og heller ikke behøvet at true med det, om det ikke altid var lige let at være i de forskellige Hjem. Nu har jeg været gift i femten Aar, og haft Tjenestepige hele Tiden, og til Tider har jeg ogsaa tillige haft en ung Pige, som jeg har givet Løn omtrent som Tjenestepigen. Jeg er imidlertid kommen til det Resultat: »Væk med de »unge Piger«, de er en Uting«. Et godt Arbejde er sin Løn værd, og naar en faar Løn, er hun Arbejder, og det er en ærlig Sag. Dette at skulle være ung Pige i Huset, tilmed uden Løn, er kun en forgyldt Skærm, en lidt finere Klasse. Nu kunde der jo være nogle unge Piger, som helst vil gaa Huslighedens Vej, der vilde sige: »Hvad skal vi da«, for vi synes dog, vi hverken er født til, ej heller har Lyst til at være almindelig Tjenestepige. »Aa nej«, det er heller ingen smukt Navn, og dog kommer det ikke an paa Navnet, for der kan udmærket godt bo en dannet Kvinde i en Tjenestepige, ligesaavel som en udan-